

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Secundus. Continuo maior radicatio in charitate, per omnes
status, & exercitium actus, aliam atque aliam, conformem tamen requirit
operationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

iudicium Sancti Hierothei ad vitam mysticam magis aptis, quam doctis, & scientiarum sublimitate in intellectu summae intricatis: prudentiam eloquij mystici (pro ut Deo miserante datum fuerit) exponere; nec mihi soli labore. & hoc ipsum dupli modo; primo quidem per simplicem narrationem paraphrasticam, seu ad proposita sententiam Sacre Scripturæ conlocutionem; quo ita tam docti, quam illiterati, ad praxin peraccommoda facilitate deducantur, & quilibet, quæ ad arcani amoris progressum contulerint, pro sua capacitate sat clarè intelligat. & hoc ut digne praestetur, necesse non est. ut omnes æqualiter ingenio, aut scientia polleant, sed satis est, ut quilibet, ita circa illa quæ legerit, versetur, ut sufficenter, intelligat, quid in praxi agendum sit. quo in genere simpliciores sæpè maximè doctos excendunt; pro ut etiam in patria, seu clara visione, quilibet ad suam plenitudinem, Deum quidem videt indoctus, tamen docto aliquando perfectius. Secundò verò per varias sententias mysticorum, quemlibet statum, & quæ ad eius notitiam faciunt, explicamus: quo ita, tam litterati, quam rudes, in occurribus tædijs, etiam ex sola lectione, robur, & consolationem spiritus elicant. aliquando enim fit, ut vel unicum verbum, quod statum proprium direcet, tangit, plus illuminet, afficiat, ac interiorem dispositionem benè ordinet, quam omnis alia industria, aut oblon-

ga instructio. interea rogantes eximè litteratos viros, ut quæ hic simplici styllo ponuntur, in theoria latius per sententias probata requirant; quo ita tandem iudicium plenum formare valeant. iam verò dictis, quæ ad ordinem, stylum, & modum praxis pertinent, consequenter dicendum erit de charitate, pro ut in genere eius perfectio consideratur,

Continuò maior radicatio in charitate, per omnes status & exercitium actus, alias atque aliam conformem tamen, requirit operationem.

ARTICVLVS SECUNDVS.

Ignis b nunquam dicit sufficit. ac si diceret, ô pia anima, sicut ignis, quamdiu ei ligna subministrantur, absque cessatione, continuò sese extendit, & insatiable appetitu omnia in sui naturam conuertit: ita quoque ignis spiritus Sancti; per amoris infatigabiles actiones, absque vila limitatione, quamdiu in hac vita peregrinamur à Domino, sese protendit, dilatatque: non tamen confuso, sed maximè ordinato progressu. & ideo, cum natura intellectus nostri sit, intelligere per conuersionem ad phantasmatá, primo omnium in sua cum amore diuino operatione, à phantasmatibus abstrahit, & cœlestes quasdam regiones, dimensiones latitudinis, longitudinis, sublimitatis, vel profundi dein visus aliquos sursum, vel deorsum, antrorum, vel retrorsum, finistrorum, vel dextrorum, ubi, situsque

Q

mcn-

a Et sanctorum Dionysii, Bonaventurae, Thos. & passim omnium. b Proph. 38.

mentales substituit: quonsque pars intelligentiæ actionibus obtentis, illicè motibus circularibus, rectis, vel obliquis, amoris benevolentiam distribuat, & ad alimentum confortij diuinæ naturæ digerat, iucundè admodum. præsertim cù in statu Transformacionis, gratia sanato animo, (ex habituali dono sapientiæ) sicut velle, ita etiam perficere adiaceat; ita vt in mysticis supremis actionibus, ita possit, sicut vult, nec plus velit, quam possit, de quibus, & similibus ordinatè per singula latius habetur infra per totum; hoc loco contenti, breuiter ad vniuersalem notitiam dixisse, quod maior radicatio in charitate, & perfectio progressus mystici, per omnes status, & exercitium actus, continuò aliam, atque aliam, (conformem tamen) requirat dispositionem, & operationem: licet in notabilioribus regionibus, quando ab infima ad medium, aut à media ad supremam, ascenderit, vel descenderit, aut vicissitudinem notabilium operationum subierit; peregrina vt cunque hæc omnia videantur, in principio sicut etiam contingit ad aliam domum migranti, aut nouam melodiam audienti; licet enim dominus secunda pulchrior, & pretiosior; & cantio sequens longè suavior sit prima: attamen quo usque prioris ex toto obliuiscatur, & præsenti assuescat, non nihil ingratum, ac insolitum videbitur, id quod perfectius est. ne quis vero speulationem in his sufficere credat, consequenter dicendum erit,

*Quod propter varia accidentia huic vita,
Mysticus quandoque deficiat ab intellectu
ordinis practici, & eius execu-
tione.*

ARTICVLVS TERTIVS.

D eprimita terrena inhabitatio sensum multa cogitantem, ac si diceret, ô pia anima, qualicunque bono, quomodo tunc priuet originale peccatum, seu actuale, eo ipso priuat modo, specie, & ordine; vt vel ideo tanta apud homines in rebus agendis reperiatur ignorantia: maximè vero in operationibus usque ad occultis, & internis, in quibus Deus posuit tenebras, latibulum suum; vt iuremerito dubius habet, an sursum, an vero deorsum, sinistrorum vel dextrorum, procedendum sit, cum exinde eius internus visus, sicut oculus corporis facillime, & à minimo puluere obscuretur, ne quidquam videat; iuxta illud apostoli, quid oremus, nescimus, contingit enim illis, quod pueris inter se colludentibus, dum unus illorum, ve- lata facie ad circumstantis vocem, vel tactum, celeriter accurrit, sperans arripere, quem ibidem loquentem, tangenter, percepit, quamuis frustra; cum illicè, ad alium locum se se receperit, ita prorsus, stupendus Dei lulus est in pia anima, quando amoris quadam conuersione, desiderium illius allicit, & mox insequentem fugit, vt attrahat amplius; & si aliquando inuentum audiē stringere voluerit, subito, vt etiam hoc ipsum non aduertat, iterum abeat, ita vt nesciat quoniam ierit: atque eiusmodi

a Sap. 9.